

БАНКІВСЬКЕ ТА ПОДАТКОВЕ ПРАВО, БЮДЖЕТНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

УДК 347.73

Солдатенко Оксана Володимирівна,
д.ю.н., професор, декан юридичного факультету
Державного вищого навчального закладу
«Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»¹

БЮДЖЕТНІ ВИДАТКИ НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Досліджено обсяги фінансування видатків з Державного бюджету України на охорону здоров'я протягом 2010–2015 рр., запропоновано основні напрями розширення джерел фінансування сфери охорони здоров'я України через удосконалення правового регулювання бюджетних видатків такого виду.

Ключові слова: бюджетні видатки, класифікація видатків, охорона здоров'я, фінансування, правове регулювання.

Studied volumes of financing of expenses from the State budget of Ukraine on health care during the 2010-2015 proposed main directions of expansion of sources of financing of health care in Ukraine through the improvement of legal regulation of budget expenditures.

Key words: budgetary charges, classification of charges, health protection, financing, legal regulation.

Постановка проблеми. Право громадян на охорону здоров'я є одним із основних прав людини. Стан забезпечення реалізації зазначеного та інших природних прав людини і громадянина — один із фундаментальних критеріїв рівня культурного, соціально-економічного і правового розвитку суспільства. У цьому зв'язку проблеми реалізації прав людини і громадянина завжди перебувають у центрі наукових досліджень як в Україні, так і за кордоном. Увагу дослідників до цих питань привертає особливе місце права на охорону здоров'я у системі прав, які забезпечують при-

¹ Soldatenko Oksana, SdD in Laws, Professor, Dean the Law Faculty of Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman.

родне існування людини, бо воно визнається одним із пріоритетних напрямів державної політики та одним із основних факторів національної безпеки країни.

В Україні більшість послуг з медичного обслуговування і профілактики захворювань і надалі надаються державними та комунальними закладами охорони здоров'я, тобто з упевненістю можна стверджувати, що, не зважаючи на численні спроби, реформа у медичній сфері нашої країни так і не відбулася.

До цього часу не створено на регіональному рівні госпітальні округи з типовою структурою відповідно до компактності проживання обслуговуваного населення; не створено багатопрофільні лікарні інтенсивного лікування з консультативними поліклініками (для хворих з гострими станами), так само як і лікарні для відновлювального лікування та хоспіси. Не перетворено й заклади охорони здоров'я у комунальні неприбуткові некомерційні підприємства, які б мали можливість укладати з органами влади на місцях договори про надання медичних послуг й одержувати відповідні (у тому числі фінансові) ресурси. Не реалізовано й низку інших заходів, які передбачалося здійснити у рамках проведення медичної реформи.

Однією з причин критичного стану сфери охорони здоров'я України, яку часто називають — недостатність фінансових ресурсів, які на сучасному етапі виражені часто в обсязі саме бюджетних видатків, що спрямовуються на охорону здоров'я. Це викликано, у першу чергу, недосконалістю або відсутністю правового регулювання зазначених процесів.

Видатки на охорону здоров'я — це фінансові ресурси, які відпускаються з бюджету безперервно та на безповоротній основі і пов'язані (крім усього іншого) з виконанням соціальних програм; вони виражають урегульовані нормами права економічні відносини з приводу розподілу та використання коштів централізованих фондів.

Видатки на охорону здоров'я належать до тих видатків отримувачами, яких можуть бути не тільки бюджетні установи, але і державні позабюджетні фонди. Вони здійснюються відповідно до закону про бюджет на відповідний рік, який складається чітко згідно визначеної законодавством України бюджетної класифікації.

Видатки бюджету — це прямі цільові витрати держави, що забезпечують її безперебійне функціонування та відображають економічні відносини, пов'язані з розподілом і перерозподілом

частини валового внутрішнього продукту, що концентрується в бюджеті.

Аналіз останніх наукових досліджень. Наукові дослідження, результати яких опубліковано у наукових виданнях в останні роки, стосуються, в основному, питань адміністративного забезпечення і регулювання медичної реформи в Україні. Зокрема це праці вітчизняних дослідників — З. С. Гладуна, Л. О. Самілик, С. Г. Стеценка, Н. В. Шевчук та інших, проте в Україні майже зовсім відсутні наукові праці, де були б розкриті проблеми правового регулювання бюджетних видатків **на охорону здоров'я**.

Мета та завдання дослідження. Саме окреслені проблеми зумовили необхідність у проведенні аналізу видатків Державного бюджету України, спрямованих на охорону здоров'я за останні п'ять років, з метою розроблення пропозицій щодо удосконалення правового регулювання їх фінансування.

Викладення основного матеріалу. Якщо проаналізувати суму видатків загального фонду Державного бюджету України протягом 2010–2015 рр., то можна відзначити щорічне її зростання, причому найменший ріст спостерігався у 2013 р. (+0,87 % до попереднього року), а найбільший — у 2015 р. (+36,3 %). При цьому у 2015 р. порівняно з 2010 р. обсяг видатків збільшився у 2,2 разу та склав 537 769 703 тис. грн (табл. 1).

Одночасно спостерігається і постійне зростання видатків, які спрямовувалися на фінансування Міністерства охорони здоров'я України. Так, відповідно за роками їх обсяг збільшувався на 1,4 %, 14,5, 8,2 3,7 %, а найбільший ріст +25,1 % відмічено у 2015 р.

Якщо порівняти обсяги фінансування Міністерства охорони здоров'я України з обсягами фінансування Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства оборони України, то найбільші обсяги коштів загального фонду Державного бюджету України протягом аналізованого періоду щорічно (крім 2010 р.) спрямовувалися на фінансування Міністерства оборони України (від 3,6–4,8 % у 2010–2011 р. до 8,34 % у 2015 р. у загальній сумі видатків Державного бюджету України). Суттєвими також є і видатки на фінансування діяльності Міністерства внутрішніх справ України: вони становлять протягом усього періоду близько 4 % і тільки у 2015 році суттєво зростають до 5,66 %, у той час, як видатки на охорону здоров'я, крім як у 2010 р., жодного разу не перевищували 2 %, а в 2015 р., незважаючи на загальне зростання їх суми, у

процентному відношенні до загальної суми видатків Державного бюджету України зменшилися до 1,65 %, що є найнижчим показником за увесь аналізований період (табл. 2, рис. 1).

Таблиця 1

ВИДАТКИ ЗАГАЛЬНОГО ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ, спрямовані на фінансування Міністерства охорони здоров'я України та Національної академії медичних наук протягом 2010–2015 рр.*, тис. грн

Видатки ЗФ/ДБУ	2010	2011		2012		2013		2014		2015	
	Σ	Σ	% росту	Σ	% росту	Σ	% росту	Σ	% росту	Σ	% росту
Всього	244487144,8	279087019,8	+14,2	360501327,6	+29,2	363629669,8	+0,87	394505596,6	+8,5	537769703	+36,3
МОЗУ	5454764,8	5531747,5	+1,4	6333885,0	+14,5	6854829,8	+8,2	7107335,4	+3,7	8887574,1	+25,1
НАМНУ	1091182,6	1506216,0	+38,0	2275000,7	+51,0	2418181,3	+6,3	1352049,5	-44,1	1210892,8	-10,4

*Джерело: складено автором на основі [1–6].

Таблиця 2

ОБСЯГИ ФІНАНСУВАННЯ ОКРЕМИХ МІНІСТЕРСТВ У ВІДСОТКАХ ДО ЗАГАЛЬНОЇ СУМИ ВИДАТКІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ ЗА 2010–2015 рр.*

Роки	МОЗУ	МВСУ	МОУ
2010	2,23	3,96	3,6
2011	1,95	3,88	4,08
2012	1,76	3,54	3,93
2013	1,89	3,69	3,94
2014	1,8	3,39	3,43
2015	1,65	5,66	8,34

*Джерело: складено автором на основі [1–6].

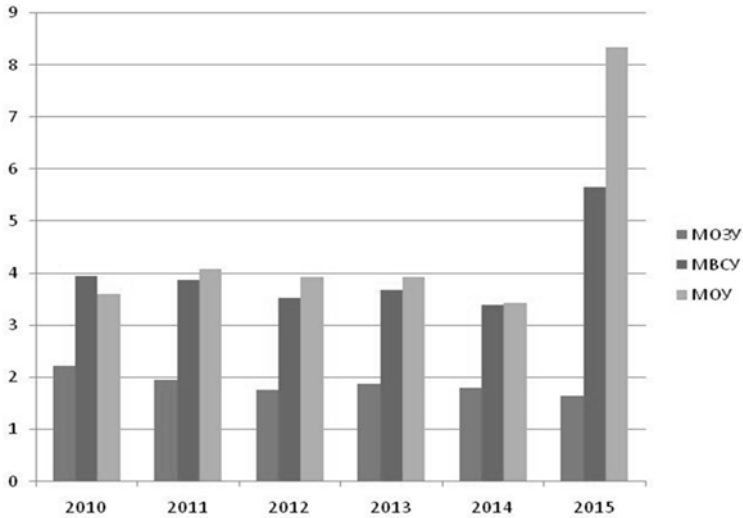

Рис. 1. Динаміка частки видатків загального фонду Державного бюджету України, спрямованих на фінансування окремих міністерств протягом 2010–2015 рр.

Проведений аналіз видатків загального фонду Державного бюджету України за 2010–2015 рр., спрямованих на фінансування Міністерства охорони здоров'я України та Національної академії медичних наук України, дозволяє зробити висновок про зростання обсягу обох видів видатків у період 2010–2013 рр., різке падіння обсягів фінансування обох підрозділів у 2014 р. і суттєве зростання обсягів видатків на фінансування Міністерства охорони здоров'я України у 2015 р., коли спостерігається найвищий показник за увесь аналізований період — 8 млрд 900 тис. грн, при одночасному зменшенні видатків на утримання Національної академії медичних наук України (спостерігається повернення обсягів її фінансування до рівня 2010 року: 1 млрд 210 млн грн проти 1 млрд 91 млн у 2010 р., у той час, як найбільші суми таких коштів були спрямовані у 2013 році — 2 млрд 418 млн грн (табл. 3, рис. 2).

Щодо структури видатків, які спрямовувалися на фінансування Міністерства охорони здоров'я України, то найбільша частка припадає на фінансування державного санітарно-епідеміологічного нагляду та дезінфекційні заходи (у 2011–2012 рр. — 23,0 %); на забезпечення медичних заходів окремих державних

програм і комплексних заходів програмного характеру – 30 % – у 2012–2014 рр. і 43,9 % – у 2015 р.

Таблиця 3

**ОБСЯГИ ФІНАНСУВАННЯ
МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
УКРАЇНИ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ПРОТЯГОМ 2010–2015 РР.* грн**

Роки	МОЗ України	НАМН України
2010	5 454 764,8	1 091 182,6
2011	5 531 747,5	1 506 216,0
2012	6 333 885,0	2 275 000,7
2013	6 854 829,8	2 418 181,3
2014	5 766 138,2	1 352 049,5
2015	8 887 574,1	1 210 892,8

*Джерело: складено автором на основі [1–6].

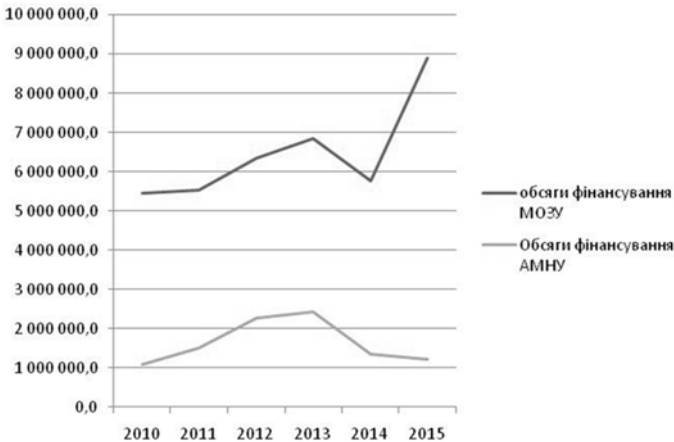

Рис. 2. Обсяги фінансування Міністерства охорони здоров'я України та Національної академії медичних наук України у 2010–2015 рр. за рахунок коштів загального фонду Державного бюджету України

Суттєві суми бюджетних коштів щороку спрямовуються також на:

- підготовку і підвищення кваліфікації медичних та фармацевтичних, наукових і науково-педагогічних кадрів вищими навчальними закладами III і IV рівнів акредитації — близько 11,0 % у 2011–2014 рр. і 8,0 % — у 2015 р.;

- спеціалізовану та високоспеціалізовану медичну допомогу, що надається загальнодержавними закладами охорони здоров'я — 10,8 % – у 2011 р., 14,3 % – у 2012 р., 15,3 % – у 2013–2014 рр. і тільки у 2015 р. спостерігається зниження частки фінансування за цією статтею видатків до 8,0 %;

- діагностику і лікування захворювань із впровадженням експериментальних і нових медичних технологій у клініках науководослідних установ і у вищих навчальних медичних закладах Міністерства охорони здоров'я України — близько 7,0% у 2011–2014 рр. і 8,4 % – у 2015 р.

Інші статті за кодами програмної класифікації видатків і кредитування державного бюджету у загальній структурі видатків, спрямованих на фінансування Міністерства охорони здоров'я України, займають незначну частку, причому це стосується як видатків на керівництво та управління у сфері охорони здоров'я (близько 0,4 %), так, наприклад, і фінансування видатків на лікування громадян за кордоном, частка яких традиційно становила 0,2 % і тільки у 2014 році зросла до 0,7 %, а у 2015 р. — до 2,3 % (що в сумі становить майже 204 млн грн порівняно з 52,0 млн у 2014 р. і 13,0 млн грн у 2013 р.) (табл. 4).

Крім того, на зростання загальної суми фінансування Міністерства охорони здоров'я України у 2015 році вплинуло передбачення видатків на будівництво сучасного лікувально-діагностичного комплексу Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» в обсязі 500,0 млн грн.

У 2015 р. суттєво також зросла і сума, передбачена на виконання боргових зобов'язань за кредитами, залученими ДП «Укрмедпостач» під державні гарантії, для реалізації інвестиційного проекту, оплату податкових зобов'язань (з урахуванням штрафних санкцій), що виникли в рамках реалізації інвестиційного проекту, яка порівняно з 2014 р. збільшилась на 263,3 млн грн (436039,5 тис. грн проти 172771,5 тис. грн), що в цілому не можна вважати позитивним явищем у сфері використання коштів Державного бюджету України.

Таблиця 4

**ЧАСТКА ОКРЕМИХ ВИДАТКІВ У ЗАГАЛЬНІЙ СУМІ ВИДАТКІВ
МОЗ УКРАЇНИ У 2011–2015 РР. *, %**

Назва статей видатків за програмною класифікацією/роки	2011	2012	2013	2014	2015
Керівництво та управління у сфері охорони здоров'я	0,4	0,4	0,4	0,4	0,3
Підготовка і підвищення кваліфікації медичних і фармацевтичних, наукових і науково-педагогічних кадрів вищими навчальними закладами III і IV рівнів акредитації	10,7		10,7	10,9	8,0
Спеціалізована та високоспеціалізована медична допомога, що надається загальнодержавними закладами охорони здоров'я	10,8	14,3	15,2	15,3	8,1
Діагностика і лікування захворювань із впровадженням експериментальних і нових медичних технологій у клініках науково-дослідних установ і в вищих навчальних медичних закладах Міністерства охорони здоров'я України	7,1	6,2	6,9	7,4	8,4
Державний санітарно-епідеміологічний нагляд і дезінфекційні заходи	23,0	23,0	x	x	x
Лікування громадян України за кордоном	0,3	0,2	0,2	0,7	2,3
Забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру	9,5	30,0	30,9	29,8	43,9

*Джерело: складено автором на основі [1–6].

Традиційно найбільші суми видатків спрямовуються на оплату праці — близько 30 % у 2011–2014 рр., 17,2 % — у 2015 р.; видатки на комунальні послуги та енергоносії становили відповідно по роках: 2,7 % у 2011 р., 4,1 % — у 2012–2014 рр., 2,7 — у 2015 р. (табл. 5). Причому, у 2015 р. зменшилась не тільки частка видатків на оплату праці, але й абсолютна їх сума майже на 686 млн грн порівняно з попереднім роком.

Таблиця 5

**ЧАСТКА ВИДАТКІВ НА ОПЛАТУ ПРАЦІ, КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ
ТА ЕНЕРГОНОСІВ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
У 2011–2015 РР.*, %**

Видатки за економічною класифікацією/роки	2011	2012	2013	2014	2015
Оплата праці	30,4	32,2	30,3	31,1	17,2
Оплата комунальних послуг та енергоносіїв	2,7	4,1	4,2	4,1	2,7
Видатки розвитку	8,6	11,2	1,0	0,8	6,0

*Джерело: складено автором на основі [1–6].

Якщо проаналізувати обсяги бюджетних видатків, спрямованих на фінансування Національної академії медичних наук, то приходимо до таких висновків. Найбільші суми видатків спрямовуються за статтею «Діагностика і лікування захворювань із впровадження експериментальних та нових медичних технологій у клініках науково-дослідних установ Національної академії медичних наук України» – код програмної класифікації 6561060. Суттєво меншу частку становлять видатки на фундаментальні дослідження у сфері теоретичної та клінічної медицини (код програмної класифікації 6561020) і прикладні наукові та науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері профілактики і лікування хвороб людини, підготовки кадрів (код програмної класифікації 6561040), які з 2012 року об'єднані за кодом 6561040 (табл. 6).

Як видно з даних табл. 6, найбільший приріст фінансування видатків на утримання Національної академії медичних наук спостерігався у 2012 р., який відбувся за рахунок збільшення обсягу видатків, спрямованих на фінансування діагностики і лікування захворювань із впровадження експериментальних і нових медичних технологій у клініках науково-дослідних установ Національної академії медичних наук України на 344 млн грн (хоча у процентному відношенні частка таких видатків у загальній сумі видатків у 2012 р. порівняно з 2011 р. скоротилася на 3,8 %) і за рахунок фінансування видатків на будівництво, реконструкцію, капітальний ремонт, придбання обладнання для об'єктів, що відносяться до сфери управління НАМУ (856 млн грн), сума якого у 2013 р. збільшилася ще на 274 млн грн і склала 1 млрд 130 млн грн, що

фактично дорівнює обсягу фінансування Державної митної служби України за цей же рік. Водночас згідно Звіту НАМНУ за 2013 рік касове виконання загального фонду Державного бюджету України склало тільки 537 млн грн.

Таблиця 6

**ОБСЯГИ ФІНАНСУВАННЯ ОКРЕМИХ СТАТЕЙ
ВИДАТКІВ, СПРЯМОВАНИХ З ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ
УКРАЇНИ НАЦІОНАЛЬНІЙ АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ
НАУК УКРАЇНИ У 2011–2015 РР.*, тис. грн**

Роки	Всього	6561060	Частка у заг. Σ	6561020	Частка у заг. Σ	6561040	Частка у заг. Σ
2011	1506216,0	842086,4	55,9	69571,0	4,6	133231,6	8,8
2012	2275000,7	1185759,8	52,1	222230,8			9,8
Відхилен- ня від по- передньо- го(+,-)	+768784,7	+343673,4	-3,8	+19428,2			x
213	2418181,3	1129542,3	46,7	211291,3			8,7
Відхилен- ня від по- передньо- го(+,-)	+143180,6	-56217,5	-5,4	-10939,5			-1,1
2014	1352049,5	1104600,0	81,7	235640,9			17,4
Відхилен- ня від по- передньо- го(+,-)	-	-24942,3	+35	+24349,6			+8,7
2015	1210892,8	971251,2	80,2	228462,7			18,9
Відхилен- ня від по- передньо- го(+,-)	-141156,7	-133348,8	-1,5	-7178,2			+1,5

*Джерело: складено автором на основі [1–6].

З 2014 р. спостерігається постійне зменшення обсягів фінансування як у цілому видатків на утримання НАМНУ, так і видатків на фундаментальні та прикладні дослідження, хоча за структурою видатків їх частка збільшилася у 2014 р. на 8,7 %, а у 2015 р. на 1,5 % і досягла у відсотковому відношенні найбільшого показника за весь досліджуваний період — 18,9 %. Відзначимо, що бюджет 2015 р. НАМНУ характеризується фінансуванням тільки трьох статей видатків, на відміну від бюджету 2011 р., коли фінансувалося 12 статей видатків, що в цілому відповідає загальнодержавній тенденції щодо скорочення видатків на науку.

Висновки. Таким чином, виходячи з результатів проведеного аналізу, вважаємо за доцільне удосконалити правове регулювання видатків на охорону здоров'я через внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо чіткого розмежування бюджетних асигнувань, виділених для надання медичної допомоги первинного, вторинного і третинного рівнів, а також екстреної медичної допомоги, запровадження цільового фінансування високоспеціалізованої медичної допомоги, що дозволить істотно підвищити ефективність використання наявних бюджетних коштів і якість медичних послуг (медичної допомоги) без збільшення обсягів фінансування.

Надалі актуальним залишається запровадження в Україні чотирирівневої системи фінансування видатків на охорону здоров'я, де:

перший рівень — це солідарна система фінансування відповідних видатків за рахунок бюджетних коштів (публічних грошових фондів), які розглянуті у цій статті;

другий рівень — солідарна система, фінансові ресурси якої формуються за рахунок коштів фонду обов'язкового медичного страхування;

третій рівень — добровільна система, коли формування фінансових ресурсів здійснюється за рахунок коштів фондів добровільного медичного страхування;

четвертий рівень — накопичувальна система — за рахунок коштів накопичувальних фондів, коли не відбувається фінансування поточних зобов'язань, як на перших трьох рівнях, а кошти інвестуються згідно з правилами, встановленими владними приписами держави.

Важливим залишається удосконалення правового регулювання методів фінансування видатків на охорону здоров'я, які, крім

кошторисно-бюджетного фінансування (дослідженого у цій статті) та програмно-цільового фінансування, можуть передбачати:

– подушне фінансування (застосовується переважно на рівні сімейної медицини і частково на рівні спеціалізованої медичної допомоги; полягає у фінансуванні закладу охорони здоров'я у розрахунку на кожного жителя обслуговуваної території та наданні цим закладом медичних послуг очікуваних обсягу та якості);

– глобальний бюджет (метод, який передбачає фінансування закладу охорони здоров'я на основі фіксованого річного бюджету під попередньо узгоджений обсяг медичних послуг (медичної допомоги);

– пряму оплату за надану медичну послугу (коли оплачуються кожна така послуга, окремі її складові або комплекс медичних послуг на основі розрахунків їх вартості);

– реімбурсацію (часткове відшкодування) – метод, коли пацієнтові може бути частково відшкодована вартість послуг, ліків або товарів медичного призначення за рахунок коштів відповідних бюджетів, коштів фонду обов'язкового медичного страхування або коштів, передбачених цивільно-правовими угодами);

– співоплату (оплата додаткових медичних послуг (робіт, товарів) порівняно з тим, що передбачено відповідними програмами, договорами та іншими цивільно-правовими актами).

Запровадження випробуваних європейською практикою системи і методів фінансування сфери охорони здоров'я через удосконалення відповідних норм як Бюджетного кодексу України, так і інших законодавчих і нормативно-правових актів сприятиме раціональній і ефективній використанню обмеженого обсягу коштів.

Список використаних джерел

1. Про Державний бюджет України на 2010 рік: Закон України від 27.04.2010 № 2154-VI // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2154-17/page7>. On the State Budget of Ukraine for 2010: the Law of Ukraine from 27.04.2010 number 2154-VI // [Electronic resource]. Access: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2154-17/page7>. [in ukrainian]

2. Про Державний бюджет України на 2011 рік: Закон України від 23.12.2010 № 2857-VI // [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T102857.html. On State Budget of Ukraine for 2011: the Law of Ukraine from 23.12.2010 number 2857-VI // [Electronic resource]. Access: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T102857.html. [in ukrainian]

3. Про Державний бюджет України на 2012 рік: Закон України від 22.12.2011 № 4282-VI // [Електронний ресурс]. Режим доступу:

http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T114282.html. On State Budget of Ukraine for 2012: the Law of Ukraine from 22.12.2011 number 4282-VI // [Electronic resource]. Access: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T114282.html. [in ukrainian]

4. Про Державний бюджет України на 2013 рік: Закон України від 06.12.2012 № 5515-VI // [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T125515.html. On State Budget of Ukraine for 2013: the Law of Ukraine from 06.12.2012 number 5515-VI // [Electronic resource]. Access: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T125515.html. [in ukrainian]

5. Про Державний бюджет України на 2014 рік Закон України від 16.01.2014 № 719-VII // [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T140719.html. On State Budget of Ukraine for 2014 Law of Ukraine of 16.01.2014 number 719-VII // [Electronic resource]. Access: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T140719.html. [in ukrainian]

6. Про Державний бюджет України на 2015 рік: Закон України від 28.12.2014 № 80-VIII / [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T140080.html. On State Budget of Ukraine for 2015: the Law of Ukraine of 28.12.2014 number 80-VIII // [Electronic resource]. Access: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T140080.html. [in ukrainian]

SOLDATENKO O. BUDGETARY EXPENDITURE ON HEALTH: PROBLEMS AND PERSPECTIVES OF LEGAL REGULATION

Стаття надійшла до редакції 30.10.15.

УДК 336.71(477):347.734

Фукс Наталія Анатоліївна,
канд. екон. наук,

доцент кафедри правового регулювання економіки
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»¹

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ПРАВОВІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У статті проаналізовано етапи становлення і розвитку банківської системи України та з'ясовано вплив на її стан законодавства, яке в

¹ Fuks Nataliya Anatoliyivna, Candidate of Economics, Associate Professor of the Legal Regulation of Economics Department in Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman.